

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 24C/216/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512218909
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Filová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2013:1512218909.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní pred samosudkyňou JUDr. Máriou Filovou, v právnej veci navrhovateľky H. L. M., nar. XX.X.XXXX, bytom T., E. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou NIKU & partners, s.r.o., Prokopa Veľkého 51, Bratislava, proti odporcovi Ľ. T., nar. XX.X.XXXX, bytom T., E. X, zastúpenému Mgr. Zuzanou Lányiovou, advokátkou, Námestie sv. Michala 11, Hlohovec, o splnenie povinnosti zaplatiť 14.439,50€ s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke istinu vo výške 12.347,97€ spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 10,95% zo sumy 13.277,57€ od 23.7.2008 do 11.8.2008, vo výške 10,95% zo sumy 13.091,65€ od 12.8.2008 do 10.9.2008, vo výške 10,95% zo sumy 12.905,73€ od 11.9.2008 do 12.10.2008, vo výške 10,95% zo sumy 12.719,81€ od 13.10.2008 do 12.11.2008, vo výške 10,95% zo sumy 12.533,89€ od 13.11.2008 do 11.12.2008, vo výške 10,95% zo sumy 12.347,97€ od 13.11.2008 do zaplataenia a vo výške 9% zo sumy 12.347,97€ od 1.1.2010 do zaplataenia a nahradiť trovy konania, súdny poplatok vo výške 866,-€ a trovy právneho zastúpenia vo výške 2.652,99€, na účet právnej zástupkyne navrhovateľky, vedený v K. T. J., a.s., číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd konanie v časti 2.091,53€ z a s t a v u j e .

odôvodnenie:

Návrhom podaným na súd dňa 31.7.2012 sa navrhovateľka prostredníctvom právnej zástupkyne domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke istinu vo výške 14.439,50€ spolu s príslušenstvom - 9% ročným úrokom z omeškania zo žalovanej istiny od 1.1.2010 do zaplataenia a nahradiť vzniknuté trovy konania, titulom nevrátenia finančnej pôžičky.

Svoj nárok odôvodnila tým, že dňa 23.7.2008 požičala odporcovi v hotovosti sumu vo výške 13.277,57€ /400.000,-Sk/ s tým, že odporca sa zaviazal dlžnú sumu uhradiť spolu s úrokom z omeškania vo výške 10,95% do dňa 31.12.2009. V deň poskytnutia finančných prostriedkov odporca vystavil „dlžobný úpis“, ktorým požičanie uvedenej čiastky a dátum vrátenia potvrdil vlastnoručným podpisom. Odporca uhrádzal v pravidelných mesačných splátkach počnúc mesiacom august 2008 do decembra 2008 svoj dlh v sume 185,92€ /5.601,-Sk/ mesačne, celkovo za uvedené obdobie zaplatil 929,60€ /28.005,-Sk/, od januára 2010 svoj dlh neplní. Žalovaná pohľadávka predstavovala istinu vo výške 13.277,57€ a vyčíslený úrok z meškania vo výške 10,95% za obdobie od 23.7.2008 do 31.12.2009 vo výške 2.091,53€.

Súd vo veci vydal dňa 1.10.2012 platobný rozkaz č.k. 28 Ro 1158/2012-15, voči ktorému v zákonnej lehote podal odporca odpor, namietal, že o rovnakú sumu je vedené konanie na tunajšom súde pod sp.zn. 15C 126/2012 o vypořádanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, teda ide o prekážku

začatého súdneho konania, brániacu tomu, aby prebiehalo na súde iné konanie v tej istej veci /§83 O.s.p./.

Po oboznámení sa so spisom tunajšieho súdu sp.zn. 15C 126/2012 súd konštatoval, že sa nejedná o prekážku litispendencie, ktorá by bránila pokračovaniu v danom konaní ako neodstrániteľná podmienka konania.

Na pojednávaní konanom dňa 12.6.2013 súd pripustil zmenu žalobného návrhu tak, ako je uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku, s tým, že istinu predstavovala nesplatená časť pôžičky a príslušenstvo pohľadávky - účastníkmi dohodnutý úrok z pôžičky navrhovateľka požadovala z istiny po odpočítaní jednotlivých mesačných splátok realizovaných odporcom v období 8-12/2008, z celej nesplatenej časti pohľadávky požadovala priznať úrok z omeškania.

Písomným podaním datovaným 6.9.2013 navrhovateľka čiastočne vzala späť podaný návrh, a to v časti 2.091,53€, odporca na pojednávaní dňa 11.9.2013 s čiastočným späťvzatím súhlasil, súd podľa §96 ods. 1,2,3 O.s.p. konanie v späťvzatej časti zastavil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov, oboznámením sa s dlžobným úpisom zo dňa 23.7.2008, Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, potvrdením Slovenskej sporiteľne zo dňa 27.3.2013, potvrdením ČSOB zo dňa 20.3.2013, dokladom o výbere peňazí zo dňa 23.7.2008, bankovým výpisom zo dňa 23.7.2008, stranou 11 z peňažného denníka odporcu v roku 2008, pokladničným dokladom Volksbank zo dňa 23.7.2008, ďalším spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.7.2008 poskytla J. sporiteľňa, a.s. ako banka navrhovateľke ako dlžníkovi spotrebný bezúčelový úver vo výške 13.277,57€ /400.000,-Sk/, s ročnou úrokovou sadzou vo výške 10,95%, ktorý sa navrhovateľka zaviazala splatiť 119 mesačnými splátkami vo výške 185,92€ /5.601,-Sk/, vždy k 20. dňu kalendárneho mesiaca, začínajúc 20.8.2008, konečná splatnosť úveru bola určená na 20.6.2018. Podľa potvrdenia SLSP zo dňa 27.3.2013, peňažné prostriedky zo splátkového úveru č. XXXXXXXXXXXX vo výške 13.088,40€ banka poskytla dňa 18.7.2008 v prospech účtu č. 6XXXXXXXX/XXXX, po odpočítaní spracovateľského poplatku vo výške 189,17€.

Podľa dokladu vystaveného SLSP dňa 23.7.2008 navrhovateľka vybrala z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX v hotovosti sumu 8.042,89€ /242.300,-Sk/.

Podľa pokladničného dokladu vystaveného Sberbank Slovensko /predtým Volksbank/, na účet č. XXXXXXXXXXX/XXX0 bol dňa 23.7.2008 odporcom uskutočnený vklad v hotovosti vo výške 6.638,78€ /200.000,-Sk/, vklad finančných prostriedkov potvrdzuje tiež výpis z uvedeného bankového účtu zo dňa 23.7.2008. V peňažnom denníku odporcu z roku 2008 na strane 11 je pod poradovým číslom 367 zaevidovaný osobný vklad podnikateľa vo výške 200.000,-Sk dňa 23.7.2008.

Podľa potvrdenia ČSOB, a.s. na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX boli prijaté z účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX nasledovné platby: dňa 12.8.2008 vo výške 185,92€, dňa 11.9.2008 vo výške 185,92€, dňa 13.10.2008 vo výške 185,92€, dňa 13.11.2008 vo výške 185,92€, 11.12.2008 vo výške 185,92€.

Dlžobným úpisom datovaným 23.7.2008 odporca potvrdil, že dňa 23.7.2008 si požičal od navrhovateľky sumu 13.277,57€ /400.000,-Sk/ a dlžnú sumu sa zaviazal uhradiť spolu s úrokom vo výške 10,95% do 31.12.2009. Pravosť vlastnoručného podpisu odporcu na dlžobnom úpise bola dňa 23.7.2008 overená na notárskom úrade JUDr. Petry Ježkovej, centrálny register osvedčených podpisov pridelil podpisu poradové číslo O 664313/2008.

Navrhovateľka uviedla, že v júli 2008 ju odporca požiadal o pôžičku, v tom čase bol ženatý s inou ženou, tvrdil, že peniaze potrebuje na podnikanie, resp. na majetkové vyrovnanie s vtedajšou manželkou. Odporcovi dôverovala, napriek tomu si dala notársky overiť dlžobný úpis, ktorý odporca podpísal 23.7.2008, v rovnaký deň mu v hotovosti vyplatila sumu 400.000,-Sk, peniaze mal vrátiť do 31.12.2009. V čase od septembra 2008 do decembra 2008 odporca mesačne splácal po 5.601,-Sk, čo zodpovedá výške mesačnej splátky nastavenej bankou pri úvere uvedenej výšky, spolu uhradil bankovým prevodom sumu 28.005,-Sk. Na pôžičku pre odporcu si zobrala bezúčelový úver zo Slovenskej sporiteľne, predtým

ju odporca požiadal, aby urobila prieskum zameraný na to, či dostane úver z banky sám. Skúmala, či odporca spĺňa podmienky nastavené bankami, všetky odmietli úver poskytnúť, odporca bol insolventný, z uvedeného dôvodu ju požiadal, aby si úver zobrala ona.

Dňa 13.12.2008 uzavreli s odporcom manželstvo, o pôžičke sa nebavili, brala vec ako peniaze požičané pred manželstvom, ktoré má odporca vrátiť. Manželstvo bolo v konaní pred tunajším súdom rozvedené, rozsudok nadobudol právoplatnosť 17.10.2012, rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 6.7.2009, vydaného v konaní 10C 169/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 31.8.2009 bolo zrušené BSM účastníkov počas trvania ich manželstva. Odporca nikdy nepoznal výšku jej majetku ani koľko peňazí mala v hotovosti, mal dispozičné právo a bankomatovú kartu k jednému účtu v ČSOB, na ktorý jej chodila mesačná výplata, z tohto účtu odporca čerpal peniaze. Predmetný úver nebrala pre seba, ale pre odporcu, po konzultácii s O.. P. vec právne zachytila, v roku 2008 bol odporca v mínuse, banky mu odmietli poskytnúť úver. Celú sumu 400.000,-Sk požičala odporcovi, na vlastné potreby z nej neminula nič, rozhodla sa časť peňazí vo výške 160.000,-Sk zobrať z hotovosti, ktorú mala doma a časť peňazí vo výške 240.000,-Sk vybrať zo svojho bankového účtu.

Odporca vo svojej výpovedi nesúhlasil s návrhom vo výške požadovanej navrhovateľkou, tvrdil, že fakticky mu požičala sumu 200.000,-Sk, ktorá bola vložená v hotovosti na jeho podnikateľský účet a evidovaná v podnikateľskom denníku, túto prejavil po odpočítaní splatenej časti pôžičky, vrátiť. Dlžobný úpis podpísal z dôvodu, aby ublížil svojej prvej žene, v tom čase nemali vysporiadané majetkové spory. Súhlasil s tým, že na účet navrhovateľky poukázal celkovo sumu 28.005,-Sk. Predložil rozsudok tunajšieho súdu zo dňa 8.10.2008, č.k. 11C 102/2008-19, právoplatný dňa 31.10.2008, ktorým súd rozviedol jeho manželstvo s prvou manželkou J. T., rod. H.. S navrhovateľkou uzavreli manželstvo dňa 13.12.2008, počas ktorého si 6.5.2009 zobrali úver, ktorým splácali úver, ktorý si zobrala navrhovateľka, pôžičku pokladal za vyrovnanú. Počas manželstva s navrhovateľkou prenajímal byt vo svojom výlučnom vlastníctve iným osobám, ktoré za prenajatie platili, tieto peniaze použil na splatenie pôžičky navrhovateľke, ktorej mesačne dával 400-600,-€ v hotovosti, peniaze navrhovateľka vkladala na svoj bankový účet.

Svedkyňa J. H. uviedla, že nemá vedomosť o skutočnosti, že navrhovateľka poskytla odporcovi nejakú finančnú čiastku počas trvania ich manželstva s odporcom. S odporcom sa dohodli na vysporiadaní všetkých dlhov, mali počas manželstva pôžičky, ktoré splácali spoločne, keď sa odporca 15.2.2008 odsťahoval k navrhovateľke, splácala pôžičky zo svojho účtu. Odporca si požičal peniaze od rodiny na podnikanie, išlo o väčšiu sumu v korunách v státisícoch, v podnikaní sa mu spočiatku darilo, neskôr to išlo dolu kopcom, podnikanie v poslednej tretine manželstva nebolo dobré. Pri vyporiadaní majetku nadobudol byt na E. ulici odporca, na vyplatenie vyrovnávajúceho podielu svedkyne si zobral úver, išlo o čiastku viac ako 50.000,-€. Požičané peniaze na podnikanie rodine splatili počas manželstva, sama požičala pre odporcu peniaze od priateľov v Nemecku, po vyporiadaní BSM ich spláca sama, má vedomosť, že odporca dlhuje aj iným osobám.

Svedok E.. I. M., syn navrhovateľky, vo svojej výpovedi uviedol, že s mamou žil v spoločnej domácnosti do septembra 2008, v tom čase odporca poprosil mamu o pôžičku, mali priateľský vzťah. Mama s ním celú vec konzultovala, požiadali o pomoc kamarátku pracujúcu v správe finančnej kontroly O.. P.. Bol prítomný pri odovzdávaní peňazí odporcovi, ktorý chcel hotovosť, mama zobrala z domu čiastku 160.000,-Sk, túto sumu spolu počítali, v banke vybrala 240.000,-Sk, kde všetky peniaze odovzdala odporcovi. Osobne videl, ako mama dala odporcovi 400.000,-Sk, nemá vedomosť, ako s peniazmi naložil, vie, že to potvrdili notárskou zápisnicou a dohodli sa na úrokovej sadzbe ako v banke.

Svedkyňa O.. G. P. vypovedala, že so synom navrhovateľky sú dlhoroční kamaráti, požiadal ju o radu vo finančných záležitostiach jeho mamy, od ktorej priateľ požaduje 400.000,-Sk. Ako finančný poradca navrhovateľke poradila, aby si zobrala úver, každá banka nastavuje úroky a splátky, navrhovateľka uviedla, že doma má v hotovosti 160.000,-Sk, či môže pôžičku riešiť čiastočne úverom a čiastočne hotovosťou, svedkyňa v tom nevidela problém, neskôr sa od syna navrhovateľky dozvedela, že navrhovateľka sa riadila jej radami.

Svedok O. T., brat odporcu, vo svojej výpovedi uviedol, že brat potreboval peniaze na podnikanie, išlo o sumu 200.000,-Sk. Spolu s navrhovateľkou a odporcom išli do banky, navrhovateľka vybrala z účtu sumu 240.000,-Sk, fyzicky videl ako sumu 200.000,-Sk dala odporcovi, peniaze pred svedkom prepočítala,

brat ho požiadal, aby bol prítomný pri výbere peňazí. Nemá vedomosť, či účastníci spisovali nejaké vyhlásenie o pôžičke ani o ďalších úveroch alebo pôžičkách odporcu. Na otázku právnej zástupkyne navrhovateľky kde býva a čím sa v predmetnom čase profesne zaoberal svedok uviedol, že býva 100 km od Bratislavy a podnikal v oblasti poisťovníctva.

Svedkyňa E. T., sestra odporcu, vypovedala, že od júla 2009 do apríla 2012 bývala v bratovom byte a platila mesačné nájomné vo výške 200,-€, mala k dispozícii jednu izbu, v tom čase boli v byte aj iní podnájomníci. Brat ju požiadal, aby upratovala byt navrhovateľky, videla ako odporca dáva navrhovateľke každú druhú sobotu v mesiaci 500,-€, bola to suma z nájomného za jeho byt na E. X, peniaze boli určené na splátku úveru 200.000,-Sk, ktorý si od navrhovateľky požičal. Uvedená suma mala byť určená na úverové splátky vo výške 5.601,-Sk, časť na chod bytu na E. XX a časť na úhradu nákladov v byte na E. X. Brat dával navrhovateľke mesačne čiastku 5.601,-Sk v období od januára alebo februára 2009 do apríla 2012 vrátane, kedy od navrhovateľky odišiel. Odporca si požičal peniaze aj od iných osôb, od svedkyne 400.000,-Sk, tiež si požičal od strýka. Na Slovensku pracuje od októbra 2011, predtým od roku 2002 pracovala v Nemecku a Rakúsku, domov chodievala každý druhý týždeň. V Nemecku zarábala 1.000-2.000,-€ mesačne, za upratovanie navrhovateľkinho bytu jej brat dával 25-50,-€ mesačne.

Právna zástupkyňa navrhovateľky poukázala na skutočnosť, že v decembri 2008 účastníci uzavreli manželstvo a vzniklo BSM, teda čokoľvek čo odporca vynaložil zo svojich prostriedkov po uvedenom dátume, je predmetom BSM. Ak splácal niečo z vlastných zdrojov, robil tak cez svoj účet, nie v hotovosti, je teda namieste otázka prečo do decembra 2008 poukazoval splátky na účet navrhovateľky a od 1.1.2009 ich mal platiť v hotovosti, keď stav ich spolužitia sa nezmenil. Na účet v ČSOB vkladala peniaze v predmetnom období len navrhovateľka, tieto vklady nie sú dôkazom, že išlo o peniaze odporcu, išlo o peniaze spadajúce do BSM. Odporca mal finančné problémy, jeho firma bola v mínuse, naopak navrhovateľka vkladala hotovostné vklady na podnikateľský účet odporcu, nemal peniaze, navrhovateľka ho finančne podporovala.

Z predložených pokladničných dokladov súd zistil, že navrhovateľka na podnikateľský účet odporcu vložila dňa 31.3.2009 sumu 750,-€, dňa 2.4.2009 sumu 130,-€, dňa 15.6.2009 sumu 650,-€, dňa 15.7.2009 sumu 260,-€, dňa 26.8.2009 sumu 70,-€, dňa 27.9.2009 sumu 500,-€, dňa 7.12.2009 sumu 500,-€.

Právna zástupkyňa odporcu uviedla, že odporca od januára 2009 do marca 2012 poskytoval navrhovateľke v hotovosti mesačne sumu 500,-€, v ktorej bola zahrnutá úverová splátka a peniaze na chod domácnosti, peniaze dával do rúk navrhovateľke a táto ich vkladala na svoj bankový účet v ČSOB. Do januára 2009 mesačné úverové splátky posielal zo svojho bankového účtu, nakoľko v decembri 2008 uzavreli účastníci manželstvo, odporca sa rozhodol realizovať splátky platbami v hotovosti.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka /OZ/ zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa §658 ods. 1 OZ pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Zmluvou o pôžičke veriteľ prenecháva dlžníkovi na voľné nakladanie veci určené podľa druhu, t.j. veci zastupiteľné, najmä peniaze, dlžník sa zaväzuje vrátiť mu po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Pojmovými znakmi zmluvného vzťahu sú prenechanie vecí na voľné nakladanie, veci určené druhovo, povinnosť vrátenia vecí rovnakého druhu a obvykle aj doba splatnosti vrátenia. Odo dňa dohodnutej splatnosti, keď veriteľ mohol svoje právo vykonať po prvý raz, začne plynúť trojročná premĺčacia doba na súdne uplatnenie nároku. Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou, ktorá vyžaduje faktické odovzdanie predmetu pôžičky - finančných prostriedkov veriteľom dlžníkovi.

V prejednávanej veci mal súd za preukázané, že navrhovateľke poskytla SLSP, a.s. dňa 18.7.2008 spotrebný bezúčelový úver vo výške 13.277,57€, s ročnou úrokovou sadzou vo výške 10,95%, ktorý sa dlžníčka zaviazala splatiť formou 119 mesačných splátok po 185,92€, peniaze boli poukázané bankou na účet navrhovateľky v deň poskytnutia úveru, navrhovateľka teda uvedenou čiastkou mala možnosť disponovať podľa vlastného uváženia.

Z prejavov účastníkov a predložených listinných dôkazov vyplynuli nesporné skutočnosti, a to výber sumy 8.042,89€ z účtu navrhovateľky dňa 23.7.2008, hotovostný vklad vo výške 6.638,78€ na podnikateľský účet odporcu dňa 23.7.2008 a päť mesačných platieb po 185,92€ v období august až december 2008, poukázaných z podnikateľského účtu odporcu na účet navrhovateľky vedený v ČSOB.

Účastníci zhodne vypovedali, že navrhovateľka poskytla odporcovi finančné prostriedky formou pôžičky, rozchádzali sa vo výške poskytnutých peňazí, navrhovateľka trvala na tom, že požičala odporcovi sumu 13.277,57€, odporca tvrdil, že fakticky obdržal polovičnú čiastku, ktorú bol spočiatku ochotný vrátiť po odpočítaní piatich splátok realizovaných v období august až september 2008, neskôr tvrdil, že splátky spolu s peniazmi určenými na domácnosť dával do ruky navrhovateľky od januára 2009 do marca 2012, z čoho by vyplynulo, že ním tvrdenú výšku pôžičky mal splatiť. Tvrdenie odporcu, týkajúce sa výšky pôžičky, je v príkrom rozpore s dlžobným úpisom zo dňa 23.7.2008, ktorý spíňa zákonom stanovené náležitosti zmluvy o pôžičke, je odporcom vlastnoručne podpísaný, s uvedením výšky požičaných peňazí aj časom vrátenia, z ktorého mal jednoznačne súd preukázané, že navrhovateľka požičala odporcovi sumu 13.277,57€. Hodnovernosť a pravdivosť uvedenej listiny odporca žiadnym spôsobom nenapadol, nedomáhal sa neplatnosti tohto právneho úkonu ani v konaní nepreukázal, že by listinu podpísal pod nátlakom alebo pod vplyvom iných okolností, ktoré by mohli mať za následok vyvolanie pochybností o jeho prejavenej vôli. Okrem dlžobného úpisu v prospech navrhovateľky o faktickom odovzdaní finančných prostriedkov vo výške 13.277,57€ odporcovi svedčí skutočnosť, že navrhovateľka v predmetnom čase disponovala takouto vysokou finančnou čiastkou a tiež svedecká výpoveď syna navrhovateľky, ktorý v predmetnom čase žil so svojou matkou v spoločnej domácnosti a teda mohol mať prehľad o tom, či mala navrhovateľka doma úspory a v akej výške. Na základe uvedeného súd ako hodnoverné vyhodnotil tvrdenie svedka, že mama zobrala časť peňazí určených na pôžičku pre odporcu z hotovosti, ktorú mala doma a časť peňazí vybrala z bankového účtu, svedok tiež potvrdil, že bol prítomný pri faktickom odovzdaní peňazí v banke. Výlučne na vôli navrhovateľky spočíval zvolený spôsob poskytnutia pôžičky, ak nepoužila všetky peniaze z bankového úveru, nemožno z toho vyvodiť záver, že len z úveru vybraté peniaze v deň poskytnutia pôžičky boli reálne odovzdané odporcovi. Odporca trval na vyplatení peňazí v hotovosti, na svoj podnikateľský účet vložil čiastku 6.638,78€, zvyšok peňazí mohol použiť na splatenie dlhov alebo majetkové vyrovnanie s prvou manželkou J. H., s ktorou boli v čase poskytnutia pôžičky v rozvodovom konaní, svedkyňa potvrdila neúspešnosť podnikateľských aktivít odporcu a s tým súvisiace dlžoby voči iným osobám, to, že si odporca požičiaval peniaze v predmetnom období tiež uviedla jeho sestra.

Časť pôžičky splatenú zo strany odporcu mal súd za preukázanú vo výške 929,60€, zodpovedajúcu piatim mesačným splátkam, ktoré v období august až december 2008 poukázaval odporca zo svojho podnikateľského účtu na účet navrhovateľky. Odporca v konaní neunesol dôkazné bremeno keď tvrdil, že od januára 2009 do marca 2012 dával navrhovateľke každý mesiac hotovosť, ktorá zahrňovala aj mesačné splátky pôžičky a peniaze navrhovateľka vkladala v jeho prítomnosti na svoj bankový účet. Súd neprijal uvedenú argumentáciu odporcu, od 13.12.2008 do 31.8.2009 trvalo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, teda všetky peniaze patrili do spoločného majetku a účastníci s peniazmi nakladali, odporca mal dispozičné právo k účtu vedenom na meno navrhovateľky. Navyše peniaze vkladala na účet výlučne navrhovateľka, ani z bankového výpisu o pohybe peňazí na účte nemožno preto určiť pôvod ani účel vkladných peňazí, avšak aj pri pripustení možnosti, že časť týchto prostriedkov zabezpečil odporca, boli to jednoznačne spoločné peniaze účastníkov. Ak to mali byť peniaze určené na splácanie pôžičky, bolo v záujme odporcu nemeňiť dovtedajší spôsob splácania prostredníctvom bankového prevodu, uvedené riešenie bolo nepochybne dôvodné aj po zrušení BSM.

Odporca žiadnym spôsobom nepreukázal splácanie poskytnutej pôžičky od januára 2009, výpoveď svedkyne T. v tomto smere súd vyhodnotil ako účelovú a ovplyvnenú. Za zmaťočné a nedôveryhodné súd považuje tvrdenia svedkyne, že pracovala v zahraničí, kde dobre zarábala a pritom chodila dvakrát mesačne upratovať byt navrhovateľky za podstatne nižšiu sumu a videla, ako odporca dáva každú druhú sobotu navrhovateľke 500,-€ na domácnosť a splátky pôžičky, rovnako tvrdenie, že mala v čase pracovania v Nemecku platiť bratovi za prenájom jednej miestnosti v jeho byte mesačne 200,-€, pričom sa v byte zdržiavala minimálne. Vážnu pochybnosť o pravdivosti výpovede spôsobili aj poznámky, ktoré mala svedkyňa počas výpovede pred sebou, založené v súdnom spise.

Žalovaný nárok navrhovateľky, po upravení žalobného petitu, je v plnom rozsahu dôvodný, navrhovateľka v konaní relevantnými dôkazmi preukázala výšku pôžičky, rovnako preukázala, že odporca v účastníkmi dohodnutej dobe, uvedenej v dlžobnom úpise, nevrátil navrhovateľke celú sumu poskytnutých finančných prostriedkov.

Podľa §121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Úroky pri peňažnej pohľadávke sú vecou dohody účastníkov právneho úkonu, pričom dohoda nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie odporovať dobrým mravom. Účastníci sa v zmysle dlžobného úpisu dohodli na zmluvných úrokoch vo výške 10,95% ročne, rovnaké úroky z istiny stanovila banka pri poskytovaní úveru, súd mal za to, že uvedená výška úrokov nie je v rozpore s ustanovením §3 ods. 1 OZ. Súd priznal navrhovateľkou požadovaný zmluvný úrok za obdobie odo dňa, keď boli peňažné prostriedky predstavujúce predmet pôžičky odovzdané odporcovi až do dňa ich úplného vrátenia, zohľadňujúc päť mesačných splátok uhradených odporcom v období august až december 2008.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania, výšku ktorých ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. je úrok z omeškania stanovený dvojnásobkom diskontnej sadzby určenej Národnou bankou SR k prvému dňu omeškania. Podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., účinného od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Odporca splnil povinnosť, na ktorú sa zaviazal v dlžobnom úpise, uhradiť poskytnuté finančné prostriedky spolu s úrokom do 31.12.2009, len čiastočne, s nesplatenou časťou pôžičky sa dostal do omeškania, súd priznal navrhovateľke zákonný ročný úrok z omeškania vo výške 9% z nesplatenej časti pôžičky od 1.1.2010, dňa nasledujúceho po dni, kedy mal odporca poskytnutú pôžičku vrátiť.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., navrhovateľke ako plne úspešnému účastníkovi v konaní súd priznal náhradu trov konania, spočívajúcu v súdnom poplatku vo výške 866,- € a trovách právneho zastúpenia za sedem úkonov právnej pomoci /príprava a prevzatie zastúpenia, písomné podanie žaloby, účasť na pojednávaníach 25.2.2013, 15.4.2013, 12.6.2013, 11.9.2013, 28.10.2013/ po á 303,74€+ režijný paušál dvakrát 7,63€, päťkrát 7,81€ +DPH podľa §10, §14, §16 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení č. 183/2013 Z.z.. Osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty právna zástupkyňa navrhovateľky súdu predložila, platiteľom dane je od 1.1.2010. V zmysle §137 O.s.p. si navrhovateľka uplatnila náhradu hotových výdavkov, ktoré vynaložila na zabezpečenie dôkazov, potrebných na účelné uplatňovanie práva, spočívajúce v poplatkoch za vystavenie potvrdení bankami vo výške 30,-€ a notárskych poplatkoch vo výške 6,40€.

O povinnosti odporcu zaplatiť trovy konania právnej zástupkyne navrhovateľa súd rozhodol podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, v dvoch písomných vyhotoveniach, na podpísanom súde. V odvolaní sa má okrem všeobecných náležitostí podľa § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu ho napáda, v čom rozhodnutie súdu alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v §221 ods. 1,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O. s. p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Odvolanie podlieha poplatkovej povinnosti v rovnakej výške ako za podaný návrh.